

Av Alelie Coronel-Camitan
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted på Filippinene.

Da Marius gikk opp til huset sitt, kunne han høre folk snakke innenfor. Han kikket gjennom vinduet.

Jeg lurer på hvem som er her, tenkte han. Moren hans bodde i et annet land for å arbeide, så vanligvis var det bare ham og Lola (bestemor) hjemme.

Han åpnet døren. Alle vennene hans var der!

“Overraskelse!” sa de.

“Vi ville feire deg og medaljen du fikk i Taekwondo-konkurransen,” sa Jose, Marius’ beste venn.

“Jeg er så stolt av deg.” Lola ga Marius en stor klem. “Moren din er i telefonen! Jeg er sikker på at hun vil høre alt om medaljen din.”

Etter at Marius var ferdig med å snakke med mamma, koste han

og vennene hans seg på festen. Det var moro å snakke og spise Lolas deilige mat.

“Vil du bowle sammen med meg i morgen?” spurte Jose før han dro.

“Ja!” sa Marius.

Den kvelden før leggetid, holdt Marius en bønn. “Himmelske Fader, takk for at du ga meg så gode venner og familie. Vær så snill å velsigne mamma mens hun er langt borte. Og vær så snill

å velsigne meg med å ha det moro når jeg bowler med Jose i morgen.”

Men dagen etter kunne ikke Marius gå og bowle. Det kom et stort regnvær, og alle måtte holde seg inne. Marius satt hjemme og lyttet til regnet som hamret på taket. Han kunne ønske han kunne treffe Jose.

I tre dager fortsatte det å regne. Gatene flommet over med vann. Noen hus i Marius sitt nabolag ble også oversvømt.

Senere fant Marius Lola på kjøkkenet. Hun laget noe som luktet deilig.

“Hva lager du?” spurte han.

“Jeg lager mat til noen familier i menigheten,” sa hun. “Husene deres ble oversvømt, så biskopen ba meg om hjelp.”

Marius tenkte på Jose. “Kan vi lage mat til Joses familie? De trenger kanskje også hjelp.”

“Det er en god idé,” sa Lola.

Marius kokte litt ris og stekte egg til Jose og familien hans. Så hjalp han Lola å pakke sammen maten.

Endelig sluttet det å regne. Marius og Lola vasset ut i gatene for å levere maten. Vannet gikk opp til Marius’ knær!

De fant Jose og familien hans stående utenfor huset sitt. Jose gråt.

Marius klemte vennen sin. “Jeg er så lei meg for at huset ditt ble oversvømt,” sa han. “Jesus er glad i deg. Og det er vi også.”

Sammen hjalp Marius og Jose til med å rengjøre gjørmete ting i Joses hus. Marius sang “Jeg er Guds kjære barn” mens de arbeidet. Da de tok en pause, ga

Marius Jose maten han hadde laget til ham.

“Takk for at du hjelper familien min,” sa Jose. “Og takk for maten! Den er nydelig.”

“Alt i orden,” sa Marius.

“Tror du at du kan fortelle meg mer om Jesus? Og den sangen du har sunget?” spurte Jose.

“Gjerne!” sa Marius. “Har du lyst til å bli med meg i kirken på søndag? Det er der jeg lærer om Jesus. Og vi kan synge sammen også.”

“Ok,” sa Jose.

Marius følte seg varm innvendig. Han var glad for at han kunne hjelpe Jose og familien hans. Og han var glad for at han også kunne dele evangeliet med andre. ●

ILLUSTRASJONER: JAMIE BAUZA

OVERSVØMT MED KJÆRLIGHET

